

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπανίδης → ampanidis@gmail.com

“ΝΑ ΜΗΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΕΛΛΑΔΑ”

Tον τελευταίο καιρό ακούγεται και εδώ στην Αυστραλία ότι υπάρχει πρόβλημα με την οικονομία της. Οι προυπολογισμοί δεν βγαίνουν με συνέπεια τα έξοδα να είναι περισσότερα από τα έσοδα. Ο πρωθυπουργός Τόνι Άμποτ και ο Θησαυροφύλακας Τζο Χόκι αλλά και οικονομικοί αναλυτές τονίζουν την ανάγκη να μειωθούν οι δαπάνες και τα ελλείμματα της Αυστραλίας «για να μην γίνει η χώρα Ελλάδα».

«Να μην γίνουμε Ελλάδα» είναι μια φράση που επαναλαμβάνεται μόνιμα εδώ και δυο χρόνια. Να και το γιατί: στην εφημερίδα *The Australian* περιλαμβάνεται άρθρο του Άλαν Τάντζ, κοινοβουλευτικού γραμματέα της κυβέρνησης Άμποτ ο οποίος αναφέρει «εσφαλμένα το επίπεδο του χρέους της αυστραλιανής οικονομίας επί του ΑΕΠ έχει επανειλημένα συγκριθεί με το αντίστοιχο της ελληνικής οικονομίας, στο βαθμό που στην πρώτη περίπτωση γίνεται λόγος για 15% και στη δεύτερη πλησίον του 170%».

Αλλά ο κ. Τάντζ υποστηρίζει ότι ακόμα και «στην ελληνική περίπτωση το χρέος είχε ξεκινήσει από χαμπλά επίπεδα, πάντοι 20,6% στη δεκαετία του '80 και 43,4% έξι χρόνια μετά, επίπεδο στο οποίο θα βρισκόταν η αυστραλιανή οικονομία το 2036, εάν είχε ακολουθήσει η πολιτική της κυβέρνησης των Εργατικών».

Σε ό,τι αφορά την αυστραλιανή οικονομία, υποστηρίζει ότι «οι ασφαλιστικές δικλείδες, η δυναμική της οικονομίας της και τα περιορισμένα κρούσματα φοροδιαφυγής και διαφθοράς αποτελούν τα εχέγγυα ότι η Αυστραλία δε θα βιώσει παρόμοιες με την Ελλάδα καταστάσεις».

Στο ίδιο θέμα αναφέρεται άρθρο στην εφημερίδα *The Canberra Times* σχετικά με τις δηλώσεις του Αυστραλού πρωθυπουργού σε συνέντευξή του σε ραδιοφωνική εκπομπή ότι «έάν ακολουθείτο η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης των Εργατι-

κών, με τα υψηλά επίπεδα δημοσίων δαπανών και δημόσιου χρέους, τότε αναπόδραστα η Αυστραλία θα βίωνε οικονομική κρίση αντίστοιχη με την ελληνική στο εγγύς μέλλον», δηλώσεις της οποίες καταδίκασε εντόνως το κόμμα των Εργατικών δια στόματος του αρμόδιου για οικονομικά θέματα Κρίς Μπόουεν.

Καταλαβαίνουμε ότι η περίπτωση της Ελλάδας έχει γίνει παράδειγμα προς αποφυγή. Είναι όμως έτοι τα πράγματα ή ο κάθε πολιτικός, δημοσιογράφος, τεχνοκράτης, απλός πολίτης «ακούει» ή «βλέπει» μόνο αυτά που συμφέρει κάποιους. Σίγουρα σαν νούμερα μπορεί να γίνει μιά σύγκριση μεταξύ των δύο χωρών αλλά από εκεί και πέρα δεν υπάρχει καμία μακριά ομοιότητα. Άλλα με την ευκαιρία αυτή ας δούμε ορισμένες λεπτομέρειες σχετικά με το χρέος της Ελλάδας. Λεπτομέρειες δυσνότερες για τον πολύ κόσμο αλλά απαραίτητες.

Την ώρα που στην Ευρώπη μιλούν για Grexit φοβίζοντας τον κόσμο, την ώρα που η ελληνική κυβέρνηση προσπαθεί να βρει τρόπους να είναι εντάξει προς τις δανειακές της υποχρεώσεις με όλους τους πιστωτές της, έρχεται τώρα η μεγάλη «βόμβα».

To «αμαρτωλό» swap με την ονομασία «titlos» που οργανώθηκε από την Goldman Sachs για

για να μπει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με την Συνθήκη του Μάαστριχτ έπρεπε να έχει συγκεκριμένο έλλειμμα ο προϋπολογισμός (3%) και το εξωτερικό χρέος να έχει συγκεκριμένο ποσοστό του ΑΕΠ (105%). Επειδή δεν τηρούσε καμιά από τις προϋποθέσεις η Ελλάδα έπρεπε να αποκρυψεί ένα μέρος του χρέους. Ο καλύτερος τρόπος για να αποκρυψεί ένα μέρος του χρέους είναι τα currency swaps. Τι σημαίνει αυτό. Εστω ότι η Ελλάδα είχε χρέος 110 δις. Τα 100 δις πήταν η προυπόθεση για να μπεί στο ευρώ. Άρα τα 10 δις τα κάνει swaps, τα οποία αυτά τα 10 δις δεν «φαίνονται» μέσα στο αρχικό χρέος των 110 δις. Οπότε η Ελλάδα πληρεί τους όρους και μπαίνει στην ευρωζώνη.

Όταν ανέλαβε ο Σημίτης το χρέος πήταν 125%. Ο Σημίτης συντήρησε το χρέος σε συγκεκριμένο επίπεδο ανεβάζοντάς το στο 127% και ξαφνικά το 2001 το χρέος κάνει μια καμπή προς τα κάτω μικρή βέβαια καμπή από το 127% πηγαίνει στο 123%. Αυτό πήταν τα περίφημα σουαπς – swaps του Σημίτη, η απόκρυψη μέρους του χρέους. τα οποία τα χρησιμοποιούσε η Ελλάδα, για να πληρεί τους όρους του Μάαστριχτ και να μπορεί να μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ποσό πήταν 2,8 δις δολάρια, Ήρθε η Goldman Sacks και είπε : Ξέρουμε ότι θα μπείτε στην Ευρώπη η ισοτιμία δολαρίου δραχμής είναι γνωστή, η ισοτιμία όμως ευρώ και δραχμής δεν είναι γνωστή άρα : Στοιχηματίζει η Goldman Sacks για την ισοτιμία της δραχμής με το ευρώ το οποίο επρόκειτο να μπει στην Ελλάδα. Καταλαβαίνετε και πάλι ότι είναι στοίχημα, ότι είναι ζαριά ; Στοιχημάτισε, και όταν ορίστηκε η ισοτιμία δραχμής και ευρώ, η Goldman Sacks έκασε πολλά λεφτά. Αντί να αναλάβει όμως την χασούρα η Goldman Sacks, πειρατεύει μία ιδιωτική συμφωνία με την Goldman Sacks, ότι δήθεν η Ελληνική Δημοκρατία έκανε λάθος στον υπολογισμό στα σουαπς – swaps και ότι τα οφείλει αυτά τα χρήματα. Όταν ανέλαβε ο Κωστας Καραμανλής ο νεότερος αυτός υπέγραψε την τελική συμφωνία με την Goldman Sacks. Βέβαια και οι επόμενες κυβερνήσεις έβαλαν το λιθαράκι τους για την διόγκωση του χρέους. Τώρα οι συγκρίσεις μεταξύ Ελλάδας και Αυστραλίας απέχουν έπι φωτός. Γι' αυτό προσχή στις δηλώσεις αυστραλών σε διάφορα έντυπα και κανάλια.

